

AMS Koerier

Andreas
Manna
Stichting

In april en mei van dit jaar verblijft Hanneke Vollbehr voor de periode van twee maanden als vrijwilliger bij onze kinderen in Takoradi, Ghana. Ze deelt graag haar indrukken met ons...

Motieven

Eindelijk is het dan zover en stap ik in het vliegtuig naar de hoofdstad Accra. Niemand bij me. Het maakt me best een beetje zenuwachtig, omdat ik voor de eerste keer in mijn eentje voor een lange tijd op reis ga: de cultuurverschillen en vooral ook om Robert mijn vriend achter te laten voor twee maanden... Maar eenmaal in het vliegtuig krijg ik weer zo'n ontzettende zin om er helemaal voor te gaan en voel ik me zo gelukkig dat ik dit mag meemaken. Ik beseft me dat God met me meegaat en dat Hij me ook de kracht zal geven om het allemaal tot een goed eind te brengen! Het was juist God geweest, die me een stukje van Zijn hart liet zien voor de mensen in Afrika, voor de straatkinderen, voor die andere wereld. En dat is dan ook de belangrijkste reden dat ik zo'n ontzettende zin had om zo mogelijk iets te betekenen voor de straatkinderen van Takoradi.

Aankomst

Na een lange reis kom ik de

volgende morgen al om 9 uur in Takoradi aan, waar Sammy en Lucy me hartelijk ontvangen, zodat ik me onmiddellijk welkom voel. We danken God voor mijn goede reis en daarna neem ik me voor om me op te frissen. Al gelijk het eerste typische Afrikaanse probleem: geen stromend water ☺. Dit is de hele tijd dat ik daar was zo gebleven en zo leerde ik van meet af aan hoe ik me moest douchen met een emmer en een klein bakje, om zo het water over mijn hoofd te

gooien. Ach, het had wel wat en het went!

Wonen

Ik verblijf de hele tijd bij Sammy en Lucy thuis. Het is een bijzondere ervaring voor me dat Lucy mij constant aan

het bedienen is en beslist alles voor me wil doen. Ik word als een prinses behandeld, waarom ik me bijna ongemakkelijk ga voelen. Later vraag ik haar er naar, en ze vertelt me dat ze het niet doet omdat ik blank ben of zo, of zo anders dan anderen, maar dat ze door mij te dienen, eigenlijk Jezus wil dienen. Ze werkt zo

hard, alles alleen met de handen, toch moppert ze er niet over en blijft ze alles doen met een blij hart: puur omdat ze het niet voor mensen doet maar voor God!

Kerk

Na twee dagen ga ik op woensdagavond voor het eerst mee naar hun kerk. Eigenlijk begint de dienst al om half zeven, maar wij gaan er pas rond acht uur heen. Sammy vertelt dat het waarschijnlijk zo'n twee uur zou duren, maar om half twaalf zitten we er nog! Het was de lange zit waard!

Ontzettend gaaf om te zien hoe iedereen, ondanks dat ze zo weinig bezit hebben, God met hun hele hart danken en letterlijk dansen uit grote dankbaarheid. Eén van de eerste lessen die ik dan ook heb geleerd is dat je geluk pas echt vind in de Here Jezus. Omdat wij in het westen denken dat je gelukkig wordt met het hebben van veel dingen, menen we Jezus niet nodig hebben. Terwijl dat ons dus niet tot het ware geluk brengt! Voor veel Afrikanen is God in Afrika vrijwel het enige wat mensen "hebben", waardoor mensen zich meer afhankelijk opstellen naar God toe. Gevolg is dat er ook meer wonderen gebeuren! Het is me opgevallen dat wij in het westen zo weinig meer van God verwachten, terwijl ik denk dat God juist wil dat we heel veel van Hem verwachten!

De Stad

De eerste keer dat ik met Lucy de stad inga om boodschappen te halen is echt apart. De markt is rond, je kunt er omheen lopen, maar je kan ook naar binnen. Dat is echt een doolhof! Vlees, vis, fruit,

groente, kleren, alles ligt naast elkaar uitgestald in de brandende zon. Ook word ik constant geroepen omdat mensen hun waar aan me willen verkopen, een praatje maken of omdat kinderen aandacht van me willen. Dat was een grappige ervaring.

Bizar is het wel dat je op de markt ratten ziet lopen. Het zo onhygiënisch... Verder is de stad echt heel gezellig. Ik vind het zo leuk dat Ghanese mensen zo open zijn, altijd in voor een praatje en ze hebben nooit haast. Dat maakt het leven heel relaxt.

Kinderen

De derde dag - ondertussen een beetje uitgerust - bezoek ik het project. De ontmoeting met de kinderen vervult me met grote liefde. Geen ouders meer, of alleen een moeder nog. Of misschien een oma. Daarom zijn ze eigenlijk allemaal verwaarloosd en krijgen ze onvoldoende aandacht. Toch stralen ze enorm veel levenslust en vrolijkheid uit! Op het project staat gelukkig een gitaar, dus gaan we zingen, dansen en ook nog spelletjes doen. In het begin zijn de kinderen wel erg verlegen. Je ziet in hun ogen dat ze zo ontzettend graag op schoot willen zitten, maar dat ze het niet zomaar durven te doen. Maar zodra je dan een kindje op schoot neemt, willen ze er ook echt niet meer af! Ik realiseer me wel dat ik slechts tijdelijk iets kan betekenen en is het

misschien de bekende druppel op de gloeiende plaat, toch weet ik zeker dat God elk kind persoonlijk ziet en wanneer ik een kindje zo een stukje warmte en liefde heb gegeven, God daar zeker wat mee doet.

Eten

Op de laatste zondag van de maand wordt voedsel uitgedeeld; dat was ook een leuke ervaring, ook omdat er zoveel meer kinderen komen dan er normaal zijn in het project. Hele rijen met kinderen staan te wachten om hun zakje te vullen met de havermout en hun flesje te vullen met olie. Dit eten krijgt de Andreas Manna Foundation van een Amerikaanse hulporganisatie. Aangezien ze hebben gezien dat de stichting het goed besteedt, mogen we ook zakken met kleding uitzoeken om een volgende keer uit te delen aan de kinderen. In de toekomst is er zelfs kans dat de stichting ook dingen zoals zeep zal krijgen om uit te delen aan de kinderen! God zegent echt ontzettend veel.

Project straatkinderen

In de twee maanden dat ik in Ghana verblijf, bezoek ik zo'n vier keer per week het project. Dat is leuk, want de kinderen worden lossier met de dag omdat mijn band met de kinderen elke dag sterker wordt. Zodra ik ze een liedje leer, zingen ze dat zodra ik de volgende keer weer een bezoek breng en kom aanlopen. Alotey, een medewerker van het project komt me telkens halen en brengen of ga ik zelf met de taxi naar het dorpje waar de kinderen vandaan komen. Dan loop ik door het dorpje naar het project, en hoor overal om me heen: "Sister Hanneke is

coming, sister Hanneke!" Telkens wandelen er steeds meer kinderen met me mee naar het project. Heel gaaf dat de kinderen je leuk vinden en dat ze het liefst allemaal je hand vasthouden. Maar het is ook lastig omdat je het liefst alle kinderen wilt knuffelen en je geen kinderen wilt voortrekken terwijl dat soms onbewust gebeurt.

School

Alottey en Dorothy zijn de twee medewerkers van het project. Elke dag zingen ze met de kinderen zingen, doen wat dansen, spelletjes en schoolactiviteiten, zoals een dictee, schrijven en rekenen. Ik heb de kinderen trefbal geleerd, wat zoveel plezier geeft, dat ze daarna, elke dag dat ik er ben minstens twee uur trefbal willen spelen. Rond twaalf uur gaan de meeste kinderen naar school toe, maar er zijn ook kinderen waarvan de verzorger geen geld heeft om hen naar school te sturen, dus blijven zij op het project. Hopelijk is er in de toekomst genoeg geld om meer kinderen naar school te kunnen laten gaan. Het frustrereert echt om te zien dat van de twee broertjes er maar eentje naar school gaat omdat de verzorger alleen maar geld voor de oudste heeft om naar school te gaan...

Robert

Zodra ik een maand in Ghana ben komt mijn vriend Robert ook naar Ghana. Dat is geweldig, want in die tijd kunnen we samen wat meer toeristische dingen doen. Dan kan ik eindelijk met iemand mijn ervaringen delen: hoe gek, leuk of frustrerend het is om in een land te zijn dat ik niet ken. Hoe het is om met straatkinderen te werken. Hoe moeilijk sommige dingen zijn. Hij is muzikant en

heeft twee liedjes geschreven voor de kinderen. Dat leren we ze: ontzettend leuk! Het gaat heel goed, vooral als we er een soort reggae-liedje van maken, dus met een Afrikaans tintje.

Drummen en dansen

Sinds een paar weken is er ook weer een drummer op het project: Ahmed. Hij leert de kinderen traditioneel Ghanees dansen en drummen. Dat is heel gaaf, want er zijn drie grote traditioneel Ghanees drums gekocht en er zijn kostuums. De kinderen vinden dit helemaal geweldig! Voor sommigen is het een hele uitdaging. Een stukje lokale cultuur, een stukje Afrika wat ze krijgen aangeleerd. Het is geweldig om de jongste kinderen bezig te zien op het moment dat de ouders leren dansen. Ze zijn om de leeftijd nog te jong zijn om te leren dansen, maar proberen dat toch met veel enthousiasme op de ritmes van de drums, naast de grotere kinderen. Ze hebben zoveel talent in zich!

Afscheid

Het afscheid is lastig. Na twee maanden veel met de kinderen te hebben opgetrokken, is het erg pijnlijk om dat achter me te laten. Na het afscheid met de kinderen ben ik nog een

middag met Alottey en Ahmed naar het strand geweest. Wat enorm gezellig was en ik besef dat ik ook bevriend ben geraakt met hen. Loslaten doet pijn! De volgende morgen krijg ik het erg moeilijk zodra ik op de bus terug naar Accra stap. Sammy en Lucy zwaaien me uit en wanneer de bus begint te rijden wil ik eigenlijk helemaal niet weg. Mijn tijd in Afrika is zo goed geweest. Het is raar om alles achter je te laten en weer terug te gaan naar Nederland, maar toch zie ik ook wel weer de positieve dingen van Nederland. Het stromende water, de elektriciteit die niet elke dag uitvalt, de daadkracht en natuurlijk mijn vriend, familie en alle

vrienden. Maar toch, ik weet zeker... "Ghana I will be back!"

Afrikaloop 2007

Ook in 2007 wordt in de herfstvakantie de Afrikaloop 2007 gehouden. Een route die de omtrek heeft van het continent Afrika, wordt in zeven etappes gelopen door noord Nederland. De wandelaars kunnen zich laten sponsoren,

maar dat hoeft niet om toch te kunnen meewandelen. Net als vorig jaar wordt geld bij elkaar gelopen voor een centrum voor nachtopvang van straatkinderen in de stad Takoradi, West Ghana. Er wordt om verdubbeling van de opbrengst gevraagd bij fondsenverstrekkende instellingen die daarvoor in aanmerking komen. Inmiddels is voor het jaar 2007 de ideale route opnieuw uitgezet door een aantal wandelaars die de route in 2006 ook meeliepen. Minder wandelen over verharde paden en onderweg pittoreske dorpjes aandoen. Aan die wens is door de organisatie tegemoet gekomen. Zie onze website

www.andreamanna.org voor meer informatie.

Projectontwikkelingen Ghana

Nadat eerst water is aangeboord, is in de schacht een elektrische pomp gehangen die het water in een grote tankopslag pompt. Van

daaruit worden nu de reeds bestaande gebouwtjes aangesloten op het water. De muur om het project kreeg een afdekking en daarop is ter beveiliging een soort prikkeldraad aangebracht. Momenteel wordt hard gewerkt aan de bouw van een stafhuis. Dit stafhuis is een noodzakelijk onderdeel van de te bouwen nachtopvang voor straatkinderen in crisissituaties. Het is de bedoeling dat Sammy & Lucy Ntummy in dit huis gaan wonen zodra mogelijk. Zodat vooral met de aanwezigheid van Lucy permanent toezicht op het project is gewaarborgd. Daarna wordt zo spoedig mogelijk gestart met de bouw van de volgende fase: de nachtopvang. We hopen met de opbrengst uit acties en door verdubbeling een groot deel op te brengen, zodat in

voor hen zorgen en ook willen we de laatste ontwikkelingen bekijken en in beeld brengen. Zodat bij terugkeer ieder die wil kennis kan nemen van de vorderingen.

Hulp gevraagd

Bij alles wat we doen hebben we hulp nodig! Als AMS willen we zoveel mogelijk mensen in het land inschakelen zodat ze in beweging komen voor de nood onder straat- en weeskinderen in Afrika. Die op drift geraakt zijn door de armoede of vanwege de dood van hun ouders. U kunt ons helpen door voor ons te bidden. Maar als u bidt, ga dan ook iets doen! Bijvoorbeeld door ons te ondersteunen als donateur. Het maakt niet uit voor welk bedrag, immers: vele kleintjes maken één grote! Spreek met

- De Andreas Manna Stichting presenteert -

Van 13 t/m 19 oktober 2007

Heb 't lef, loop de Afrikaweg!

start: Hooγεveen
13-10-2007

<http://afrikaloop.andreamanna.org>

ieder geval de keuken met een vleugel gebouwd kunnen worden.

Bezoek aan Project Kenia

Eind augustus brengen Henk & Wilma van der Vinne samen met Jaap & Ineke Veldman een bezoek aan het project rondom de weeskinderen van het dorpje Karungu in West Kenia. Het is de bedoeling om De kinderen weer te ontmoeten, de mensen die

uw vrienden over ons werk en moedig ze aan om ons te gaan helpen! Ook kunt u in kerk en vereniging actie voor ons voeren of helemaal op eigen initiatief. Hebt u onze hulp nodig? Geen probleem, want we helpen graag: neem contact met ons op!

AMS De Schoof 13 7908 NS Hooγεveen
tel: 0528 273161

www.andreamanna.org

info@andreamanna.org

NL: ABN Amro Beilen 49 28 23 308

Postbank 68 94 101

België ING Tongeren 335 0527700 66